

Geleid door de Heilige Geest

Preek n.a.v. Jesaja 63

Hervormde kerk
te Dinteloord
Ds. J. Spelt

1950- 1960
predikant te
Dinteloord en Prinsenland



Geleid door de Heilige Geest

Zingen: Ps. 68 : 9 en JO.

Lezen: Wet des Heren.

Jesaja 63 : 7 tot 19.

Zingen: Ps. 119 : 3 en 6.

Ps. 36 : 2.

Ps. 143: JO.

*Gods wagens,. boven 't luchtig zwerk,
Zijn tien- en tien maal duizend sterk
Verdubbeld in getalen.
Bij hen is Zijne majesteit
Ben Sinäi in heiligheid,
Omringd met bliksemstralen.
Gij voert ten hemel op, vol eer;
De kerker werd Uw buit, O Heer!
Gij zaagt Uw strijd bekronen'
Met gav"en, tot der mensen troost,
Opdat zelfs 't wederhorig kroost
Altijd bij U zou wonen.*

*Geloofd zij God met diepst ontzag!
Hij overlaadt ons, dag aan dag,
Met Zijne gunstbewijzen.
Die God is onze zaligheid;
Wie zou die hoogste Majesteit*



*Dan niet met eerbied prijzen?
Die God is ons een God van heil;
Hij schenkt, uit goedheid, zonder peil,
Ons 't eeuwig, zalig leven;
Hij kan, en wil, en zal in nood,
Zelfs bij het naad'ren van den dood,
Volkomen uitkomst geven.*

Het is met dat Pinksterfeest misschien weer een moeilijk geval geweest. Predikanten klagten vaak, dat het zo moeilijk is met dit feest steeds weer opnieuw te preken. Voor een gedeelte is dit een gevolg van het feit, dat er bij het feest van de Geest zo weinig is, dat onze fantasie kan bekoren. Er is eigenlijk niets. Geen kribbe, geen engelen, geen kruis, geen open graf. Er wordt slechts gesproken van een verschijnsel gelijk als van een geweldige gedreven wind en van verdeelde, tongen als van vuur. Het is dus geen wind en het zijn geen vuurtongen. Wat is het dan wel? Het is God zelf. De Heilige Geest welke uitgaat van de Vader en de Zoon. Hij komt wonen in het erfdeel des Vaders op deze aarde.

De Heilige Geest is gekomen, opdat de Kerk door Zijn toepassende werking zal leven uit de verdienste van Christus. Daarom is het gebeuren van de Pinksterdag altijd actueel. Nu het feest weer achter ons ligt, is het nuttig nog eens speciale aandacht te besteden aan de betekenis van de Geest voor de Kerk en voor het persoonlijk geloofsleven. Want het gaat er nu toch maar om of wij door deze Geest worden geleid. Hij is de Leidsman, welke wij allen nodig hebben. Als wij alleen gedreven worden door de geest uit onze natuur. dwalen wij en komen wij te belanden in de eeuwige donkerheid, Daarom willen wij onze aandacht bepalen bij de Heilige Geest als Leidsman van de Kerk op deze aarde en ook als Leidsman voor het persoonlijk leven. Hiertoe vindt gij ons tekstwoord in Jesaja 63 : 14.

Gelijk aan het beest dat afgaat in de valleien heeft de



Geest des Heren hun rust gegeven. Alzo hebt Gij Uw volk geleid. opdat Gij U een heerlijke Naam zoudt maken.

*Och schonkt Gij mij de hulp van U wen Geest!
Mocht die mij mijn paan ten leidsman strekken!
,k Hield dan Uw wet, dan leefd' ik onbevreesd:
Dan zou geen schaamt' mijn aangezicht bedekken,
Wanneer ik steeds opmerkend' waar' geweest,
Hoe Uw geboën mij tot Uw liefde wekken.*

*'k Heb in mijn hart Uw rede weggelegd,
Opdat ik mij mocht wachten voor de zonden.
Gij zijt o Heer, gezegend; leer Uw knecht
Door' 't Godd'lijk woord, een helder licht bevonden,
En door' Uw Geest, al d' eisen van Uw recht;
Zo wordt Uw eer nooit stout door' mij geschonden.*

Ps. 119 : 3 en 6.

Ons tekstwoord is een onderdeel van, een gebed. Een gebed om verlossing. Er is alle oorzaak om te bidden, want Israël zucht in de ballingschap. Het is dus een gebed uit de nood. Het is een gebed geleerd door de Heilige Geest. Dat is ieder waar gebed. Immers wij kunnen uit onszelf niet bidden. Ondanks de droeve toestand. waarin Israël verkeert, begint dit gebed met de daden des Heren te gedenken. Er is altijd zoveel reden tot dank. Ik zal de goedertierenheden des Heren vermelden, de veelvoudige lof des Heren, naar alles wat de Here ons heeft bewezen, en de grote goedheid aan het huis Israëls, die Hij hun bewezen heeft naar zijn barmhartigheden en naar de veelheid zijner goedertierenheden. Beginnen ook onze gebeden, als wij tenminste nog bidden, met de herdenking van Gods daden? Ons gebed is zo vaak niet anders. dan het voorleggen aan God van onze verlangens. En dan gevoelen wij ons nog misdaan, als de Here niet verhoort of wanneer Hij anders verhoort, dan wij het ons hebben voorgesteld.



Het tweede, wat in dit gebed opvalt is dit dat de oorzaak van de verdrukking eerlijk wordt erkend. Zij zijn wederspanning geweest en zij hebben zijn Heilige Geest smaadheden aangedaan; daarom is Hij voor hen in een vijand veranderd, Hij zelf heeft tegen hen gestreden.

De Here heeft zijn volk geroepen en verkoren. Maar omdat zij zich niet onthielden van de godsdienst der heidenen, werden zij verdrukt. Alleen de Heilige Geest kan ons leren dat de oorzaak van onze ellende onze eigen schuld is. Maar ondanks dat de Heilige Geest smaadheid is aangedaan, wil de Here Zijn Kerk leiden. Leiden door Zijn Geest. Dit gold voor het volk Israël, maar dit geldt ook voor de Kerk des Heren van alle plaats en alle eeuwen. Om deze leiding uit te beelden wordt gewezen op het dier, dat afgaat naar de valleien. Het dier kan op de kale rotshelling geen voedsel vinden. Het wordt derhalve instinctmatig heen gedreven naar de vallei, waar een waterstroom vliet en waar gras en voedsel wordt gevonden. Daar kan het voedsel vinden en ook rust vinden. Alzo heeft de Here Zijn volk geleid. Deze leiding is allereerst uit de dood tot het leven. De Heilige Geest is gekomen om het uit de verdienste van Christus te nemen en het de Kerk te verkondigen. Op die kale berghelling wordt ons het beeld getekend van de armoede van de mens. Hij mag daar een vrije uitblik hebben, hij kan zich daar misschien vrij gevoelen, maar hij kan daar niet leven. Het erge is echter, dat hij daar van nature niet van weet en niets van gevoeld. Als wij het voorwerp mogen worden van Gods genade, begint de Heilige Geest met de zondaar aan deze armoede te ontdekken. Dit is de weg der zelfkennis, dit de weg der ontdekking. Als het feest van de Geest zin voor ons zal hebben, dan moeten wij hier kennis aan hebben. Want er is nog nooit een mens geweest, die dit uit zichzelf had. Wij zijn dood door de zonde en de misdaden. Maar het is een zalige werking des Geestes als wij iets van onze armoede voor God mogen leren. Zeker, dat is niet een weg naar het vlees. Want wij hebben allen nog zoveel godsdienst overgehouden, dat wij veel liever als een rijke voor God willen staan. Wat hebben wij vaak toch veel offers, welke wij de Here denken te kunnen aanbieden. De remonstrant, die door



zijn eigen verdienste wil worden gerechtvaardigd, leeft in ons allen. En nu is het de Heilige Geest, Die ons al deze dingen uit de handen komt te, slaan. Dan hebben anderen het niet verdorven, maar dan hebben wij het zelf gedaan. Ik heb tegen U gezondigd en gedaan wat kwaad was in Uw oog. Deze Geest der ontdekking werke in ons aller hart. Want anders kan het alleen maar tegen ons getuigen, dat deze Geest is uitgestort. Wij kunnen, hoewel het waar Is dat alles genade is, ons tegen de geest verzetten of wij kunnen de Here om de werking van deze Geest bidden. In het eerste geval doen wij de Geest smaadheid aan. Dit heeft Israël gedaan, toen het weigerde te wandelen in de geboden des Heren. Dit doet de mens als hij zich niet stelt in de weg des Woords en de middelen niet gebruikt, welke in Gods goedheid tot zaligheid zijn gegeven. Want wij moeten nooit over het hoofd zien, dat de Heilige Geest nooit buiten het Woord des Heren om werkt, maar altijd dat Woord wil gebruiken. Ja, alleen door de werking des Geestes kan het werkelijk het Woord des levens worden. Daarom moet er bij elke Evangelieverkondiging gebeden worden om de leiding van de Heilige Geest .Maar omdat wij redelijke zedelijke schepselen zijn, hebben wij altijd de roeping om de Here om de leiding des Geestes te bidden. Het feest van de Geest heeft het ons weer verkondigd, dat de Here Zijn beloften vervuld. Daarom zal het altijd weer onze bede moeten zijn, och schonk Gij mij de hulp van Uwen Geest.

Het beest gaat af naar de vallei. Het moet vanaf de hoogte naar de diepte dalen om het leven te kunnen vinden. Zo leidt de Geest des Heren de Kerk vanaf de hoogte der zelfvoldaanheid naar het dal der ootmoed. Het is een zegen van de Geest als wij van de hoge zetel van onze hoogmoed in de vallei der ootmoedigheid worden gebracht. Als wij diep mogen leren buigen voor het recht en de heiligheid des Heren. Om uit de bron des Geestes te kunnen drinken moeten wij, buigen. En daarom is de leiding des Geestes een strijd in ons leven. Uit onszelf willen wij niet buigen. Want wij vereren allen ons eigen ik. Als deze Geest ons leiden gaat is het met de rust en de zelfvoldaanheid afgelopen. Dan kan de rust alleen worden gevonden in het volbrachte werk van Christus. Het beest



vindt in de vallei voedsel en water. En door de Geest geleid kan in het dal der ootmoed het leven worden gevonden. Daar wordt: de zondaar gebracht tot het werk van Christus. Allereerst leert hij de besliste noodzakelijkheid daarvan zien. Hij kan zich niet meer redden met zijn deugden en plichten. Er is bij hem niets, dat de schuld, zijn schuld bij God kan verzoenen. Weten wij voor onszelf, dat bij niemand anders dan bij Jezus Christus enige zaligheid te zoeken of te vinden is?

Het wordt zulk een mens duidelijk, dat hij vóór alles nodig heeft de gerechtigheid, welke voor God kan bestaan. En zijn eigen gerechtigheden kunnen dit niet. Deze worden door de leiding des Geestes gezien als blinkende zonden. Maar nu wil de Geest naar die gerechtigheid van Christus leiden. Hij wil deze ook toepassen aan het hart, zodat wij door een oprecht geloof mogen aannemen en vertrouwen, dat deze gerechtigheid voor ons persoonlijk is aangebracht. Door deze Geest wordt de volkomen genoegdoening, gerechtigheid en heiligheid van Christus toegerekend. Dit geeft een grote zekerheid. Want dit wordt zo gedaan, dat het is alsof wij zelf de gerechtigheid hebben volbracht, welke Christus voor ons heeft volbracht Alleen deze zekerheid wordt gevonden in het geloof. En dat geloof is een vrucht des Geestes, welke het vaste vertrouwen door het Evangelie in ons hart werkt. Het dier dat afgaat naar de valleien vindt daar rust. Zo wordt de rust alleen gevonden in de verdienste van Christus. Immers, dat alleen kan u geven die troost, waarmede wij leven maar ook sterven kunnen. Natuurlijk is deze rust geen absolute. Het geloof wordt steeds weer bestreden en wij blijven vleselijk en verkocht onder de zonden. Daarom hebben wij' de leiding des Geestes niet maar eens, doch steeds weer van node. Pinksteren heeft het derhalve tot, onze troost gemeld, dat de Geest bij de Kerk op deze aarde blijft. Als dit niet het geval ware, zou niet alleen nooit een mens tot de zekerheid des geloofs komen, maar zou er ook niet één kunnen staande blijven. Maar als het kind des Heren zich aan de leiding des Geestes mag overgeven en toevertrouwen, wordt iets van de heerlijke rust ervaren, welke alle verstand te boven gaat. In de grootste smarten blijven onze harten in de Here gerust.



Alzo hebt Gij Uw volk geleid. De profeet denkt hier allereerst aan de leiding des Heren met Zijn volk uit het diensthuis der slavernij naar Kanaän. Dit is een weg geweest, waarbij de trouwen de grootheid Gods zeer duidelijk bewezen werd. Uitgeleid met een sterke arm uit Egypte. In de woestijn, in alles van God afhankelijk. Hij onderhield het volk door het manna en de kwakkelen. Hij gaf het de overwinning in de strijd tegen Amelek en andere vijanden. Hij bracht ze in het aan de vaderen beloofde land en gaf hen daar de rust. Door de Heilige Geest wordt de Kerk des Heren geleid uit het huis der slavernij. Dat zijn de kinderen Gods toch van nature, slaven der zonde. Door een krachtige arm wordt het volk uitgeleid. Als de Heere in Egypte niet had geleid, zouden de kinderen Israëls het hebben opgegeven. Als God niet zelf Zijn Kerk uit de dood had gebracht tot het leven, zou er niet één zijn geweest. Niet alleen omdat wij de strijd tegen het zondejuk niet aan kunnen, maar ook omdat ons hart van nature aan de zonden gebonden is. Het is wel erg, dat het moet worden gezegd, maar het is waar, dat wij uit en van ons zelf de duisternis liever hebben dan het licht. Maar het is juist; daarom een troost, dat de Here het ook niet doet om onzent wille, maar om Zijn onbegrepen barmhartigheid en zondaarsliefde. Door de Geest wordt de Kerk geleid door deze wereld. Zo wordt het ons in de Pinkstergeest verkondigd, dat het met de Kerk op deze wereld niet een verloren zaak is. Zeker er is alle oorzaak tot klachten, omdat de Kerk in deze wereld zulk een bescheiden plaats inneemt. Hoewel de Kerk, waar het hierom gaat niet door mensen kan worden gezien en op de juiste wijze gewaardeerd. De Here kent degene, die de Zijne zijn. Maar het is toch wel zeker, dat de Kerk des Heren weinig van zich spreken laat. Dit is trouwens ook naar het Woord van God. In de Bijbel wordt de vraag gesteld of de Zoon des Mensen nog geloof zal vinden als Hij op de aarde zal komen. Wat betekent het erfdeel des Heren ten opzichte van de grote wereldmachten. Jezus heeft Zijn discipelen er op gewezen, dat zij door de wereld zullen worden gehaat. Zij hebben Mij vervolgd, zij zullen ook u vervolgen. Vanzelfsprekend, want een dienstknecht is toch niet meer dan Zijn meester. Zelfs zal het zo zijn, dat men zal menen Gode een



dienst te bewijzen met de Kerk te vervolgen. In dit licht is het wel merkwaardig, dat men in onze tijd de grens tussen Kerk en wereld zo gaarne wil uitwissen. Maar het gaat dan toch eigenlijk niet om de Kerk als de vergadering der ware christ gelovigen. Maar wat de profetie ons hier zegt is van rijke vertroosting. Dat de Kerk door de Geest des Heren wordt geleid kan toch niet anders betekenen, dan dat zij nooit zal ondergaan. Dat wij nog altijd met vrijmoedigheid mogen belijden: 'ik geloof één heilige, algemene Christelijke Kerk. Deze Kerk zal door de machten der duisternis nooit overweldigd worden. Het erfdeel des Heren zal veilig zijn. De Geest is gekomen om de Kerk te bewaren. Dit is een rijke vertroosting, ook voor het persoonlijk geloofsleven. Ook de enkeling zal worden bewaard. De Here zal Zijn kinderen door de bearbeiding des Geesten bij Zich houden. Wat dit betekent kan alleen worden gewaardeerd door degene, die z'n eigen hart kent. Als wij het zouden moeten vasthouden, zou het immers een verloren zaak zijn. Tot hinken en tot zinken zijn wij ieder ogenblik geneigd. Het is daarom van zulk een groot belang of wij de leiding des Geestes in ons eigen leven kennen. Alzo hebt Gij Uw volk geleid. Alzo leidt de Here Zijn volk nog. Door de dood naar het leven en door de strijd naar de rust Alleen deze rust is nog niet definitief. Hier blijft de strijd. Wie menen zou hier de strijd te boven te komen, vergist zich. In de wereld zult gij verdrukking hebben. Niet slechts omdat er voor de Kerk eigenlijk geen plaats op deze wereld is, maar ook vanwege de inwonende zonde. Daarom wordt als het wel is naar de volkomen rust uitgezien. Wie werkelijk door de Geest wordt geleid zal moeten streven naar een hemelse wandel. En daar komt altijd zoveel aan te kort. Daar komen wij van onze kant alles aan te kort. Dit gaat des te meer klemmen als wij door de Geest verstaan, dat God het zo waardig is gediend en geëerd te worden. Als de Geest ons vrij maakt van de schuld der zonde wordt er ook iets van de begeerte gewekt om naar al de geboden des Heren te leven. Omdat hier altijd zo weinig van terecht komt is er de begeerte om overkleed te worden met de gerechtigheid Gods. Ook daardoor wordt de begeerte levend om de volheid te verkrijgen. Een uitzien en verlangen naar de



wederkomst des Heren. Daarom bidden de Geest en de bruid om Zijn komst. De Geest wil arme mensen brengen tot de volheid van het leven. In de vallei van ootmoed worden armen, met goederen vervuld, evengoed als de rijken ledig worden weggezonden. Wij kunnen nooit als rijke mensen in onszelf uit de Geest leven. De Heilige Geest geeft de weldaden, door Christus voor de Zijnen verdiend, te verstaan en te ervaren. Jezus heeft dat zelf gezegd, als Hij deze Geest aankondigt als Degene, Die komen zal om het uit het Zijne te nemen en Zijn discipelen, te verkondigen. Daarom moest Jezus weggaan. Anders zouden deze discipelen niet uit Zijn volheid leren leven. Deze Geest zal getuigen met hun geest, dat zij kinderen Gods zijn; En als onder Zijn leiding deze zekerheid verkregen wordt, mag worden aanvaard, dat wij ook erfgenamen zijn, erfgenamen van God en mede-erfgenamen van Christus.

De vraag zou nu kunnen gesteld worden of de Heilige Geest als Leidsman alleen maar betekenis heeft voor de Kerk. In de leiding Gods met de Kerk gaat ook tot de wereld een sprake uit. Christus heeft in Zijn afscheidsredenen daar duidelijk op gewezen. Deze Geest zal de wereld overtuigen van zonde en van gerechtigheid en van oordeel. Omdat God de Heilige Geest is uitgestort, zal de wereld geen excuus voor haar verloren gaan hebben. Hij overtuigd juist, omdat Hij de werken Gods openbaar maakt, de wereld van zonde. Wat is nu de zonde der wereld? Niet dat zij niet leeft naar het gebod Gods, dit in de eerste plaats tenminste niet. Maar dat zij de Zoon verwerpt. Wie in de Zoon gelooft heeft het eeuwige leven, maar wie de Zoon ongehoorzaam is zal het leven niet zien. Als wij verloren gaan, gaan wij om ons ongeloof' verloren. Want Pinksteren heeft het ons gezegd, dat de Here alles heeft gedaan wat maar nodig was tot redding van verlorenen. Deze Geest overtuigt ook van gerechtigheid, omdat de gerechtigheid in Christus is volbracht, Die na Zijn lijden en opstanding door de Vader in heerlijkheid is opgenomen. En ook overtuigt Hij van oordeel, omdat de overste dezer wereld reeds geoordeeld is. Nu de Geest is uitgestort zou men het moeten zien, dat de macht van de wereld het niet verliezen zal, doch het reeds verloren heeft. De Kerk is de overwinnaar. Daaruit en daarbij te



leven geeft de ziel rust. Ook rust in het strijdperk van dit leven. Zalig de mens, die door de Geest geleid mag rusten in het werk van Christus. Daarin wordt de ziel verkwikt. Dan wordt de vreugde gesmaakt en de rust gevonden.

*Uw goedheid, Heer, is hemelhoog;
U w waarheid tot de wolken boog;
Uw recht is als Gods bergen;
Uw oordeel grondloos; Gij behoedt,
En zegent mens en beest, en doet
U w hulp nooit vrucht'loos vergen.
Hoe groot is Uw goedgunstigheid!
Hoe zijn Uw vleuglen uitgebreid!
Hier wordt de rust geschonken;
Hier 't vette van Uw huis smaakt;
Een volle beek van wellust' maakt
Hier elk in liefde dronken. Ps. 36 : 2.*

Wat is de bedoeling van het werk des Geestes? Hetzelfde als het doel der schepping. Toen rustte de Geest des Heren in de mens, die was geschapen naar Gods beeld en gelijkenis, Deze schepping naar den beelde Gods had een doel. Het ging erom dat hij God recht zou kennen, Hem van harte zou liefhebben en met Hem in de eeuwige zaligheid zou leven om Hem te loven en te prijzen. De mens geschapen om de lof van Zijn Schepper te verkondigen. Geschapen om zichzelf en de ganse schepping te offeren op het altaar der aanbidding. Door de ongehoorzaamheid en dus door de schuld van de mens is hier niets van terecht gekomen. Maar nu is het doel der herschepping hetzelfde als dat der schepping, n.l. de eer des Heren. Het gaat om de lof en eer van Hem, Die Zijn volk heeft verordineerd tot het eeuwige leven. Misschien is het belangrijk dit goed in het oog te vatten. Immers de grote vraag blijkt bij velen altijd maar weer te zijn: hoe word ik gered en hoe kan ik de



zaligheid verwerven? Hoe belangrijk deze vraag ook is, toch is het mogelijk dat hierbij alleen de mens in het middelpunt staat. Het gaat erom hoe God aan Zijn eer komt. En het is Zijn grote barmhartigheid en genade, dat Hij ook na de zondeval de mens weer wil gebruiken om Hem de lof en eer toe te brengen. De Here had dit toch ook anders kunnen doen. Hij heeft de mens immers niet nodig, Hij heeft niets en niemand nodig omdat Hij is de eeuwig volzalige in zichzelf. Het is slechts Zijn vrije gunst, dat Hij mensen tot het leven wil brengen, opdat zij Gods lof zouden verkondigen. Betekent dit nu dat wij altijd maar kunnen zingen? Dit zeker niet. Maar het is wel de bedoeling, dat de eer des Heren altijd voorop zou gaan. Want de Here heeft Zijn volk geleid en de Geest geeft het volk rust in het volbrachte werk van Christus, opdat Gij U een heerlijke naam zoudt maken. Wij weten natuurlijk wel, dat de naam van God een andere zin heeft dan de naam van een mens. Bij ons is de naam eigenlijk alleen maar een middel om de mensen te onderscheiden. Maar de naam Gods is Zijn wezen. De naam is de samenvatting van Zijn deugden. Dat God Zich een heerlijke naam wil maken, wil dan ook zeggen, dat Hij wil, dat Hijzelf worde geprezen. Ziet hier de taak, waarbij de Geest ons wil bepalen. De Here heeft zich een volk verkoren en wil dat volk leiden door Zijn Geest, opdat het Zijn deugden zou verkondigen en Zijn. Naam zou groot maken.

Op welke wijze kan en moet dit geschieden? Laten wij vooral niet vergeten, dat het ook hier niet om woorden, maar om daden gaat. Het jubelend christendom is zonder meer maar niet een Godverheerlijkend christendom. De Here heeft in het werk der zaligheid Zijn liefde geopenbaard. Nu zal het er dus om gaan of, de Kerk uit die liefde leeft en zelf daar ook iets van heeft.

Daarin zou de Naam des Heren worden verheerlijkt. Hieraan toch zal de wereld bekennen, dat gij Mijn discipelen zijt, zo gij liefde hebt tot elkander, Nu is het zeker geen bewijs van ongegrond pessimisme als wij constateren, dat hier in onze dagen wel bitter weinig van terecht komt. Wat is er niet een tweedracht en een afgunst ook onder het erfdeel des Heren. Broeders van hetzelfde huis wonen in vele etages en de een acht zich uitnemender dan de ander.



Men maakt herrie over vele bijkomstigheden en men verdedigt de verwarring onder allerlei vrome voorwendsels. Maar de werkelijkheid is, dat niet wordt geleefd uit de Geest, welke de mens van de berg hoogte van zijn eigen verdienste doet neerdalen naar de vallei der ootmoed. De Geest mocht wel meer de Leidsman zijn. En laten wij nu niet zeggen, dat wij daar toch niets aan kunnen doen. Een mens, die zichzelf zoekt, al is het op een zeer vrome manier en die zich uitnemender acht dan een ander, sluit zich af voor de werking des Geestes. Want wat achter al die verbrokkeling schuilt is toch niet anders dan ons eigen egoïsme. Liefde is nog nooit anders geweest, dan in de eerste plaats zichzelf ten offer brengen. Waarom wordt in de eerste christengemeente zulk een grote liefde openbaar? Omdat de een zich niet boven de ander stelt. Maar men kan ook zeggen, omdat er nog wordt geleefd uit de Geest. Laat het feest van de Geest ons dan bij aan en voortgang nopen het hart open te stellen voor deze Geest, opdat de liefde weer vaardig onder ons worde en de Naam des Heren ook onder ons worde verheerlijkt en groot gemaakt. Opdat Gij U een heerlijke Naam zou maken! Dit roept ons tot de dankbaarheid, Leven uit de Geest is een leven van dankbaarheid. Dit zal moeten openbaar worden in een belijden van de Naam des Heren. De Kerk des Heren is Pinkstergemeente. En dus een Gemeente, welke er is om in deze gebroken wereld, de Naam Gods te belijden. Wat komt daarvan terecht? Natuurlijk, wij hebben, als de gelegenheid het meebrengt, praats genoeg. Vooral als het in een gezelschap is, waar wij er min of meer eer mede oogsten. Maar de Naam des Heren zal in de wereld moeten beleden worden. Ook wanneer wij daarom smaadheid zouden moeten dragen, Dit kunnen wij nooit uit onszelf. Wij hebben kleine kracht en weinig moed. Dit kan alleen als wij uit en door de Geest leven. Deze Geest is toch uitgestort, opdat Hij de Kerk tot Leidsman zou zijn. En als Hij ook ons geleidt, behoeven wij niet zo bevreesd te zijn. De wereld is al overwonnen. De overste der wereld is alreeds veroordeeld. Het leven der dankbaarheid zal ook insluiten dat de Kerk haar eigen plaats in deze wereld inneemt. Niet een wereldontvluchting. Het protestantisme kent gelukkig geen kloosters. Wij kunnen trouwens



de wereld ook niet ontvluchten, want wij dragen overal ons eigen hart mede. Het hart, dat arglistiger is dan enig ding. Neen, midden in de wereld de Naam Gods belijden. Daartoe worden wij door de Geest geroepen en daartoe wil de Heilige Geest ons ook tot een Leidsman zijn.

Het leven uit de Heilige Geest zal ook een leven tot barmhartigheid moeten zijn. Als wij onszelf kennen, en dat zal enigermate het geval zijn, als wij door de Geest leven, dan weten wij, dat het een wonder is, dat de Heere naar ons heeft willen omzien. In ons was er toch geen enkele verdienste en wij zouden zelf nooit naar God hebben gevraagd. 'Weest dan barmhartig, opdat U barmhartigheid geschiedde. Komt hiel wel veel van terecht? Wat staan er zelfs velen op de kansels, die wat dit betreft een prachtige theorie hebben, maar die er in de praktijk niets van terecht brengen. Het wordt soms zo duidelijk bewezen, dat de Here veel barmhartiger is dan de mensen. Ook dan de vrome mensen. Men moet maar eens een misstap hebben begaan. Jarenlang wordt het verweten, ook door velen die de mond vol hebben over de barmhartigheid Gods. Dit is voor degene, die daar kennis mee maken moet, niet zo erg. Het kan zelfs gezegend werken, omdat het des te meer uitdrijft naar Hem, Die wel barmhartig is. Maar het is wel erg voor degene, die bewijzen, dat hun vroomheid niets dan theorie is. Want men kan dan maar tot één gevolgtrekking komen en dat is deze, dat er niet wordt geleefd uit de Heilige Geest. Wat is de gelovige door de Here niet veel vergeven. Voor hun eigen bewustzijn meer dan één ander. Want zij hebben zich als het wel is leren kennen als de grootste der zondaren. Waar door de kracht des Geestes elke dag uit deze vergeving wordt geleefd, daar is barmhartigheid. Onder de leiding van de Heilige Geest moeten wij worden ontdaan van al onze eigen verdienste en vroomheid. En waar dit het geval mag zijn, wordt barmhartigheid geleerd. De Naam des Heren wordt verheerlijkt als er geleefd wordt in de ware ootmoed en nederigheid. Dit is niet een kwestie van zwarte kleren en van een scheef hoofd en van zalvende woorden. maar dit is een zaak van nederigheid des harten, Daar woont de Geest des Heren. Daar wordt ook de Naam des Heren



verheerlijkt.

De Geest, Die inwoont in de Kerk, geeft haar zekerheid voor de toekomst. Want deze Geest verzekerd de weldaden van Christus aan het hart: En nu is het tot verheerlijking van de Naam des Heeren als daaruit wordt geleefd en als dit in onze levenshouding bewezen wordt. De Kerk is Pinkstergemeente en daarom is al de rijkdom der genade in Jezus Christus voor haar. Het wordt haar door de leiding des Geestes verzekerd. Wij zijn dan geen dienstknechten meer, maar zonen en erven het Koninkrijk. Alleen door het werk van de Heilige Geest in ons hart, kunnen wij Ieren stamelen: Abba, Vader. Maar dan moet van deze rijkdom ook iets in het leven openbaar worden. De Kerk staat tussen Pinksteren en wederkomst en dus verwacht zij deze wederkomst wanneer Christus alles en in allen worden zal. Niets zal ons meer kunnen scheiden van de liefde Gods in Jezus Christus. En zo mogen wij met opgeheven hoofden in het. leven staan, verwachtende de dag van Zijn openbaring,

Dat is een droeve zaak, dat ook hiervan vaak zo bitter weinig blijkt. De schrikkelijke watersnood. welke onze gewesten trof , is behalve door hen die de dierbaren in de vloed zagen ondergaan, voor het grootste gedeelte weer vergeten. Maar wat mij nog in het hart haakt is dit, dat er toen kinderen Gods waren, die veel moeilijker konden overgeven dan vele anderen, terwijl het toch alleen maar om materiële zaken ging. Dit is het bewijs, dat er dan toch wel weinig geleefd wordt uit de kracht van de Heilige Geest. Gods Naam kan alleen worden verheerlijkt door een wachtende Kerk, die met heimwee en verlangen uitziet naar de dag der openbaring van de heerlijkheid van Jezus Christus. En als dit er is, kunnen de dingen der wereld ons eigenlijk zo weinig deren. Deze levenshouding van het uitzien naar Jezus wederkomst moge onder de leiding des Geestes weer worden bespeurd. Dat is een betere propaganda voor de Kerk dan allerlei vrome woorden, welke in de praktijk des levens geen grond blijken te hebben. Als men in onze. dagen vaak beweert, dat de oordelen des Heren over de aarde gaan, dan is dit volkomen juist. Wij leven toch in een wereld van oorlogen en geruchten daarvan, een wereld, welke misschien straks zichzelf door haar



uitvindingen van atoom gaat vernietigen. En nu wil de Geest des Heren bij ons zijn, opdat wij ons door al deze dingen niet zullen laten overweldigen, maar het hoofd zullen opheffen en met blijdschap de Here zullen verwachten. Want dit alles is toch niet anders dan het machtige preludium van het grote Pinksterfeest, wanneer de Kerk haar God en Here zal kennen gelijk ook zij gekend is.

De Heilige Geest is komen wonen op deze wereld, opdat de dolende en verdwaalde mens de weg naar de hemel weer zou mogen vinden. Het is dus van het allergrootste belang of wij door die Geest worden geleid. Er is natuurdrijf en Geestdrijf. Waar de laatste is, zal de eerste moeten overwonnen worden. Maar van nature worden wij allen geleid door de geest uit de macht der duisternis. Wij zijn niet bezielt door de Geest des Heren. En dus is er ook niemand, die uit zichzelf de dingen zoekt, die boven zijn. Wij moeten door de Geest des Heren worden levend gemaakt uit onze dood in geestelijke zin. Maar daarom gaat door deze Geest de roep nog uit over de wereld in de prediking van het Evangelie: ontwaakt gij, die slaapt en staat op uit de doden en Christus zal over U lichten. Mijn lezer, weet gij dat dit nodig is, nodiger dan een ander ding? De geest, welke als gevolg der ongehoorzaamheid over ons gekomen is, kan ons alleen maar naar de eeuwige dood brengen. En het is niet zo, dat wij in vrome lijdelijkheid maar hebben af te wachten of deze Geest in ons leven komen wil. Al is het volkomen waar, dat de mens er zelf geheel buiten valt en het enkel genade is, toch stelt de komst van de Heilige Geest ons op bijzondere wijze voor het vermaan: kiest u heden wien gij zult dienen. Rondom ons worden machten openbaar, welke zijn uit de geest uit de afgrond. Maar de Geest des Heren zal overwinnen.

Tot vertroosting mag het evenwel worden gezegd, dat de leiding van de Geest des Heren niet alleen openbaar wordt in het grote, doch ook in het kleine. Deze Geest is niet alleen bij de verzekerde christen. Ook bij de kleinen. Als het in waarheid steeds weer onze bede is, Heer, ai, maak mij Uw wegen door Uw Woord en Geest bekend, dan is dat ook uit de werking des Geestes. Van nature



vragen wij dat niet, tenminste niet in oprechtheid. Wil dan niet moedeloos worden, omdat gij ziet, dat er zoveel anders zou moeten zijn, dat er zo weinig vertrouwen is en dat er nog zoveel in uw leven is, dat niet voor God kan bestaan. Veracht de dag der kleine dingen niet. Blus de Geest niet uit door uw twijfel en misnoedigheid, maar vraag de Here steeds weer, dat Hij u leide door Zijn Geest. Hij alleen kan u in de waarheid leiden. Hij alleen kan ook de wereld van uw hart overtuigen van uw persoonlijke zonde en schuld en u leiden tot Hem, Die de zonden voor een verloren volk heeft willen dragen. En zo groot en zoveel kunnen uw zonden niet zijn of er is bij Christus vergeving. Als het maar werkelijk nood in uw leven is, wil de Geest des Heren u brengen tot de bron des levens. Vraag de Here, dat Zijn Geest u zo moge leiden, dat gij alles leert missen en alleen Christus en Zijn gerechtigheid overhouden.

Wil ook niet vergeten, dat de uitstorting van de Geest op de Pinksterdag een bijzondere werking des Geestes is geweest. De Geest werkt nu in stilte. Sta maar niet naar grootheid, maar naar waarheid. De Geest kan in stilte werken. De geest uit de afgrond heeft rumoer nodig om zijn grootheid te bewijzen. De Geest uit God kan in stilheid werken. Het belangrijke is, dat deze Geest de verdienste van Christus wil toepassen aan uw hart. Welk een heerlijke rijkdom is de Kerk in de Geest des Heren gegeven! Want waar de Geest des Heren is, daar is vrijheid. Vrij van de schuld der zonde en van de vloek der wet. Zalig de mens, die bij en in deze vrijheid leven mag. Nu jaagt de dood geen angst meer aan, omdat alles, alles is voldaan. Nu is zelfs de prikkel uit de dood weggenomen en ga ik als ik sterven ga het Koninkrijk erven. Zo gaat de Kerk des Heren haar weg over deze aarde onder de leiding des Geestes. En zij gaat een veilige weg. De poorten der hel zullen haar nooit overweldigen. Wordt ook gij door deze Geest geleid? Wil dan trachten te leven tot de verheerlijking van Gods Naam. Hij is het zo waardig gediend en geprezen te worden. Als het wel is, is dit de begeerte van ons hart. En dan kan de zekerheid, dat het straks in volheid voor al Gods gekende Pinksteren wordt, het hart slechts met verlangen vervullen. Dan wordt het 't grote feest van de Geest. Want



dan zullen zij de Here kennen gelijk als zij gekend zijn. Dan mogen zij de Here eeuwig danken en loven voor Zijn onuitsprekelijke gaven. Gaven aan een alles verbeurd hebbend zondaar bewezen. Dan zullen zij de kroon neer werpen aan de voet van het Lam, dat hen heeft gekocht uit de macht der duisternis en hen Gode tot een eigendom heeft gemaakt. O, daar te zijn, ontdaan van de zonde en het zondige vlees en de begeerlijkheid der wereld. Door de werking van de Heilige Geest wordt nu het verlangen gewekt, om daar te zijn aan de rivier van het water des levens en met de ontelbare schare eeuwig God groot te maken.

*Leer mij, O God ~an zaligheden.
Mijn leven in Uw dienst besteden:
Gij zijt mijn God, vat Gij mijn hand:
U w goede Geest bestier' mijn schreden,
En leid' mij in een effen land.*

Ps. 143: 10.

Amen.

Dinteloord.

J. SPELT.

